

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 11Co/140/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314205776  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314205776.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený Advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: J. Z., V.. XX.X.XXXX, P. Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 516,19 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11C/146/2014-67 zo dňa 26.5.2015, takto

### rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1) Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 97,29 eur spolu s 9,25 % úrokom zo sumy 24,10 eur od 18.5.2011 do zaplatenia, s 9,25 % úrokom zo sumy 25,17 eur od 18.6.2011 do zaplatenia, s 9,50 % úrokom zo sumy 24,01 eur od 18.7.2011 do zaplatenia, s 9,50 % úrokom zo sumy 24,01 eur od 18.8.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie 418,90 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania za obdobie od 18.9.2011 do zaplatenia, žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 91,40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2) Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca odvolanie.

3) Navrhol v napadnutej časti zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať a súčasne ho zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania.

4) V dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní boli neúčelne vynaložené. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, avšak trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. Vedľajší účastník je v tomto prípade Združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, ktorého hlavnou náplňou je ochrana spotrebiteľov na zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a

súdnom konaní. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv Združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Žalobca neupiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu, čo sa týka vstupu do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zastupovanie a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho názoru, ide len o hromadný vstup Združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky, zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázka, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník teda do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Žalobca ďalej poukázal na potrebu súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane. Zdôraznil, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi a z uvedeného vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní.

5) Vedľajší účastník vo vyjadrení na odvolanie žalobcu poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, v ktorom Ústavný súd SR vychádzal z toho, že ak je štát na ochranu svojich záujmov vybavený príslušnými organizačnými zložkami finančne aj personálne zaistenými zo štátneho rozpočtu, nie je zásadne dôvod, aby výkon svojich práv a povinností v tejto oblasti prenášal na súkromný subjekt, napr. advokáta. Pokiaľ tak napriek tomu urobí, potom spravidla nie je dôvod na uznanie týchto nákladov ako účelne vynaložených. Tento nález však podľa vedľajšieho účastníka nemožno bez ďalšieho aplikovať v napadnutom konaní, keďže s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 457/2014 by bolo zjavne absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Na podporu tohto argumentu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/132/2013. Pokiaľ žalobca tvrdí, že Združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva, tak aj žalobca disponuje osobou na poste „riaditeľ pre právne a korporátne záležitosti“, čo podľa logiky vyjadrení žalobcu znamená, že nie je dôvod vymáhať nezaplatené faktúry prostredníctvom špičkovej advokátskej kancelárie a mal by tieto úkony vykonávať sám. K tvrdeniu žalobcu, ktorým konštatuje, že v uvedenom prípade sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, je vedľajší účastník v rozpakoch, ako treba túto argumentáciu vnímať, lebo podľa jeho názoru, pri správnom pochopení inštitútu vedľajšieho účastníctva a správnom pochopení právneho zastúpenia by nemalo byť sporné, v akom postavení vystupuje vedľajší účastník na strane žalovaného, a v akej pozícii a vo vzťahu ku komu vystupuje právny zástupca. Pomoc, teda v pozícii vedľajšieho účastníka, poskytuje spotrebiteľovi vedľajší účastník a robí tak v súdnom konaní zastúpený právnym zástupcom. V časti prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania, vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia, ktorými bola predmetná zmluvná pokuta určená za neplatnú, nakoľko ešte ani teraz všetky

súdy žalobu v tejto časti nezamietajú. Ak žalobca vytyka, že vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, k tomu uviedol, že jeho podanie je len reakciou na povrchné formulárové žaloby a nie je mu jasné, prečo by mal pri vznášaní totožných námietok využívať stále iné inovované formulácie. Konštatovaním, že súd má povinnosť ex offio posudzovať neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, žalobca len dáva najavo, že o tejto povinnosti vie, napriek tomu plošne na všetkých súdoch SR si uplatňuje plnenie z neprijateľných a absolútne neplatných zmluvných pokút. Do 1.1.2015 zákon nevyžadoval súhlas účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho podporu a keďže do konania vstúpil oznámením zo 6.6.2014, je táto námietka žalobcu irelevantná. Pokiaľ ide o spomínané dotácie, poukázal vedľajší účastník na to, že tieto a súčasne priznanie náhrady trov za právne zastúpenie, má úplne odlišný účel a pomenovať to ako duplicitné hradenie účasti v súdnom konaní neprichádza relevantným spôsobom do úvahy. Vedľajší účastník si súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

6) Odvolací súd odvolanie žalobcu v zmysle § 470 ods. 2 CSP prejednal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu bolo podané 30.6.2015, teda pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku. Žalobcovi teda vzniklo právo na prejednanie odvolania podľa doterajších právnych predpisov a niet žiadnej zákonnej opory, aby sa konanie dokončilo podľa nových právnych predpisov. V súlade s princípom legitímneho očakávania a princípom právnej istoty, odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy bolo odvolanie podané. Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné. Trovy právneho zastúpenia, ktoré súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi pozostávali z dvoch úkonov, a to prípravy a prevzatia zastúpenia a vyjadrenia k návrhu žalobcu. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť, že vedľajší účastník v prípade vstupu do konania žiadal, aby mu bol doručený návrh na začatie konania, teda evidentne vstupoval do konania bez znalosti veci. Už Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6MCdo/9/2013 vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom skutkovo a právne temer v totožných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva. Na tomto závere odvolací súd taktiež zotrváva aj v tejto veci, v ktorej z jeho obsahu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez znalosti veci, keď pri vstupe žiadal doručiť návrh na začatie konania. Vedľajší účastník by svoju úlohu spočívajúcu v pomoci žalovanému ako spotrebiteľovi mohol efektívne plniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastúpenie v každej skutkovo a právne temer totožnej veci. Vedľajší účastník ako Združenie na ochranu spotrebiteľa má byť organizačne schopné poskytovať právnu pomoc bez toho, aby na tento účel muselo využívať právnu pomoc advokáta vo vyššie uvedených veciach.

7) Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

8) Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorú za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).